

0/38

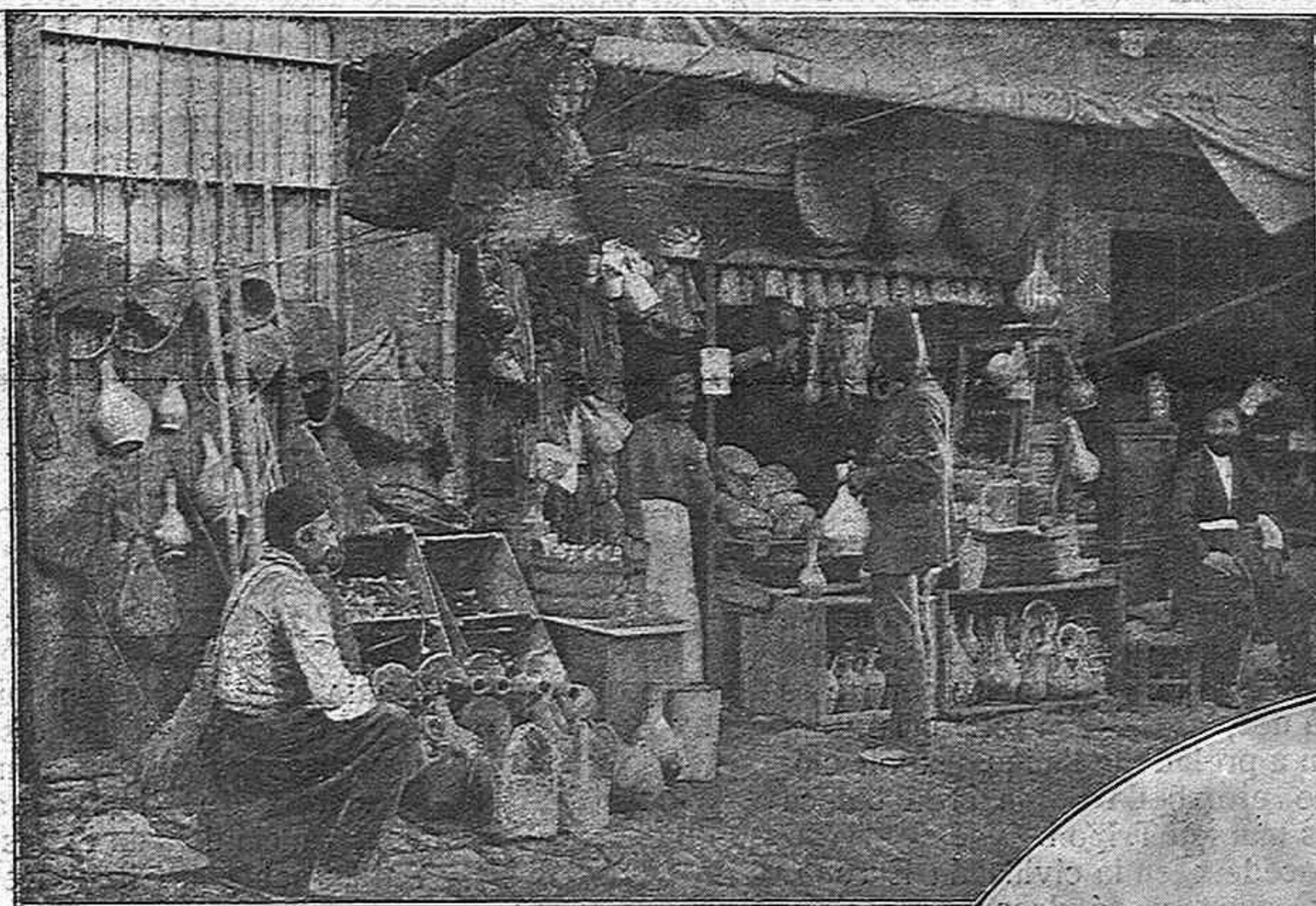

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITG, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fòra de Barcelona, cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50.—EXTRANGER, 2'50

La qüestió turc-italiana. -- Notes pintoresques

Mercaders turcs.—Cisteller y plats-y-olles.

Els famosos gossos de Constantinopla.

Gran temple del sultà Achmet — Constantinopla

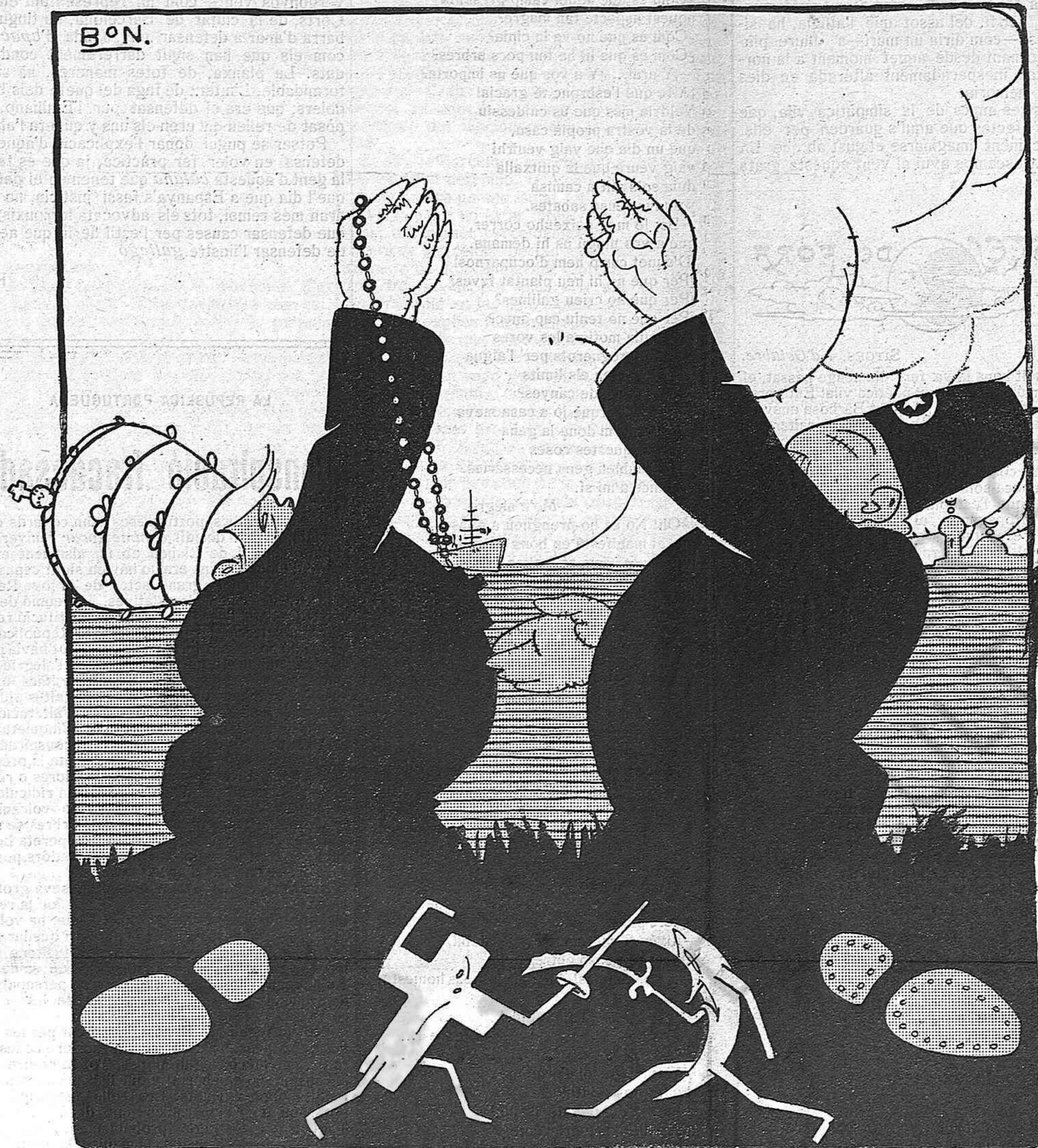
Fumadors, a la porta d'un cafè.

Una reunió de «derviches» (monjos mahometans).

UN CONFLICTE CELESTIAL

Entre la creu y la mitja lluna

El papa de Roma demana al Senyor que fassi guanyar als cristians; el papa de Constantinopla li demana que fassi guanyar als turcs. ¿Còm s'ho arreglarà el Senyor pera quedar be ab l'un y ab l'altre?

ves, y's tradueixen en protecció dispensada als facciosos y en col·laboració en els seus intents de pertorbació, en els seus plans de guerra civil. Aquests darrers dies el representat diplomàtic de Portugal a Madrid ha hagut de queixarse repetides vegades de la tolerància que per als seus maneigs troben els conspiradors en terra espanyola. En Canalejas, en aquest punt com en tants altres, s'està cobrint de glòria.

De tot cor desitgem que'l fracàs dels monarques lusitans sigui absolut. Y creiem ab sinceritat que així serà. La República portuguesa ja porta un any de vida. Aquest any l'ha pasat en un estat de pau que ja hauria volgut la monarquia d'Espanya.

FULMEN

arquitectòniques, que s'ha extasiat davant dels seus primers artístics, vol conèixer ab certesa els punts de veritat o de mentida que'l rumor contingui.

L'obertura de l'Hospital de Sant Pau, orgull de la ciutat, fundació utilíssima y imprescindible, es esperada per tothom ab ansia. Convé, doncs, que'ls encarregats de menarla a bon terme, principals interessats en l'assumpte, fassin sentir la seva veu autorizada, exposant, ab tota llealtat y l'honradesa de que són capassos, l'estat per què, baix el punt de vista economic, l'Hospital està passant.

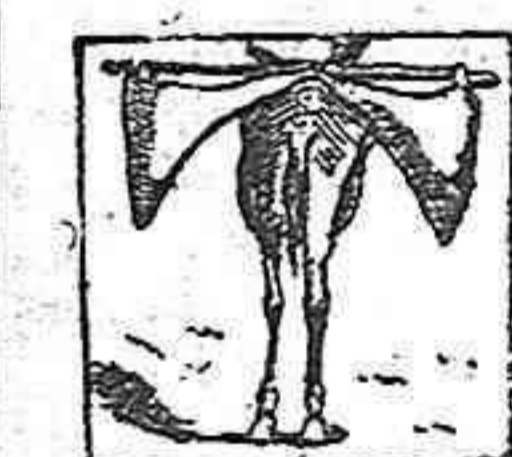
Respecte d'aquesta qüestió importantíssima han circulat aquets dies algunes versions oposades, que la gent s'ha aplestat a recullir pera comentarles al seu gust y de qual fonament ens atrevim nosaltres a dubtar. Com el diari a que fem referencia, estimem inverosimil el fet de que uns diners deixats pera fer ab ells un Hospital, hagin pogut emplearse en luxes artístics y gales arquitectòniques, en comptes de procurar l'adquisició dels llits, la roba, el material domestic y sanitari, y quants objectes, en fi, són indispensables al seu bon funcionament.

Perxò es que preguem a les persones aludides que parlin quant abans, esvaint, si pot esser, aquesta atmosfera de pessimisme y de tristió que plana avui per damunt de l'Hospital.

¿Què menos pot demanarse que lo de que's fassi conèixer al poble la veritat pera que pugui apreciarse l'ús que del capital de don Pau Gil s'ha fet, y els graus de previsió y de seny que als seus administradors han acompanyat?

El fet es massa delicat y té massa importància pera que l'opinió y la premsa se'n desentenguin.

BAC DE RODA

IPS de sufrir els rigors de la censura, els periodics republicans de Madrid han pres l'acord de suspendre la seva publicació, fins que les garanties constitucionals siguin restablertes.

El Govern, fresc com de costum, no concedeix al fet la menor importància.

—Millor!—sembla que diu:—Aixís no sentirem les seves lamentacions. ¡Pobre Govern!

Tan gran, y encara no sab que la Premsa més temible es quan calla que no pas quan enraona.

Perquè, naturalment, no havent de perdre el temps enraonant, pot aprofitarlo... fent altres coses.

**

L'unic diari que, titulantse republicà, ha continuat sortint es el cèlebre *Liberal*.

No es extrany per xò. Sempre ha demostrat el periodico del *trust* que, més que de la República, es partidari dels centims.

Els agricultors d'allà dall sembla que no baden.

La friolera de mil siscentes instancies ha rebut el Govern demanantli protecció pera'ls blats castellans.

Y totes venen a dir-lo mateix: que pera protegirlos no hi ha res tan senzill com procurar que vagin ben cars.

Aquesta gent, a la qüenta, encara no'n tenen prou ab la suspensió de les garanties constitucionals.

Volen la suspensió dels llonguets.

A Madrid s'estan repartint unes fulles impreses en les quals s'aconsella als republicans respecte a les properes eleccions municipals.

«Abans de votar—diuen—entrevuevos be de si els candidats són republicans, de si saben llegir y escriure, de si tenen pera viure, de si saben governar a casa seva, de si tenen interessos industrials o de familia pera defensar, y de si han donat diners a cambi de que'ls proclamïn.»

Tenim gust en copiarho pera que se n'enterrin els electors de Barcelona.

Encara que no més sigui per allò de que a tot arreu couen faves.

La cosa està que bull.

El conflicte europeu s'ha posat tan enverinat que, segons sembla, a hores d'ara totes les nacions estan a punt d'enviarse l'*ultimatum*.

Vaia un *ultimatum*!

Que'n diguin el «comensament» de la derumbosis y l'encertaran.

Un dia d'aquets en Lerroux donarà una gran conferencia a la Casa... seva.

Objecte de la tal conferencia?

Marcar noves orientacions al partit.

Y ja poden pensarse què farà don Lacandro pera orientarse...

S'entaularà a l'«Orient».

Váyase lo uno por lo otro.

S'ha passejat uns quants dies per Barcelona el regidor madrileny senyor Santillán.

Bueno.

En cambi, quatre dels nostres regidors se passen fa dies per Madrid.

Això vol dir que als edils de la meseta sempre'ls guanyem per mà.

Se susurra...

Que entre *La Veu* y en Cambó hi han certes divergencies.

Divergencies que, políticament, no trascendiran, per ara, al public.

No faran sinó dilatar els ideals en el seno de la familia regionalista.

—Ja ho entenc,—ens deia un acerrim dretista.—Hi hauran dos pols oposats dintre la mateixa política.

—Bueno, sí, l'un pol serà en Cambó... ¿Y l'altre?

—L'altre *Pol* es l'Agulló, home!

A Banyoles s'ha inaugurat un requeté jaumista.

Ja tenim una altra colla de Sant Mus per anar a fer aplecs ab polaines y motxilla.

Ben clar ho diu la cèlebre copla:

Una noia de Banyoles

deia a un crac del requeté:

—Voldria ser de vostè

per fer forses xerinoles.

Al restaurant:

Un senyor s'asseu a una taula vuída y crida al mosso.

—Serveixim quatre coberts, desseguida.

—Aixís, doncs, el senyor deu esperar els altres companys...—s'atreveix a preguntar el mosso.

—No, no espero a ningú... Es què menjo per quatre.

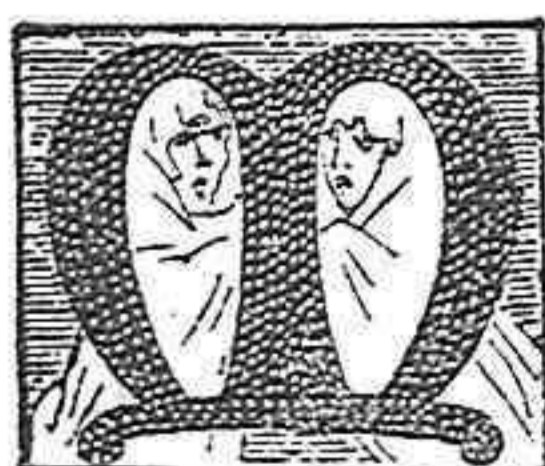
CORRESPONDENCIA

Cavallers: Iris: El dibuix anirà a l'Almanac.—Panot: Els seus no m'acaben de convencer.—Pax Bobis (Blanes): Tenim la costum de no fer cap cas dels pseudònims, quan se tracta de correspondencies o cartes de fora. Ara ja ho sab.—N. P. (Campdura): Lo mateix dec dirli a vostè. No acceptem inicials.—Eudald Sala: Aprofitable.—Ll. Rovell y Crema: No va.—Un lector de LA CAMPANA DE GRACIA (Cardedeu): Les cartes han de venir convenientment firmades y en català.—Josep C. Sadurni: Crec que hi ha, de vostè, un treball en cartera; però en aquest moment no recordo el títol. Lo que envia no està mal. Mirarem d'enquibirho a l'Almanac.—Un que's mor per LA CAMPANA: Sense firma en regla, no s'accepta res; ni ho llegim sisquera.—R. M. (Sitges): Procurarem complaure'l.—F. M. y A. M.: Escursada, potser sí. Els versos resulten defectuosos.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, Olin, 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.^a

No més faltaria aquesta!

ALA nova la que ha corregut aquets dies y de la qual un diari s'ha fet eco!

S'ha dit si l'Hospital de Sant Pau ha sufert el serio contratemps que suposa l'haverse agotat

el capital llegat per don Pau Gil, quan, com sab tothom, la construcció del benefic establiment no ha passat, tot just, del seu comensament.

¿Què hi ha de cert, en tan greu afirmació?

El poble barceloní, que ha vist ab goig indefinible bastir aquelles parets sumptuoses, que ha contemplat, embadalit, les seves meravelles